

Helga Zepp-LaRouche insisterer på, at de opgaver, der ligger foran os, er meget klare og yderst påtrængende

Ikke korrekturlæst

Nationalt opkald i USA med Helga Zepp-LaRouche, mandag den 3. juni 2024

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, vi virkelig er nødt til at optrappe vores mobilisering, for lige nu nærmer vi os skridt for skridt det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, primært fordi magthaverne er fast besluttet på ikke at tillade, at der opstår noget andet end deres kontrol over verden; og for det andet fordi der er så meget løgn i de officielle udtalelser, at man må gå ud fra, at det, der bliver sagt, ikke er sandt, i tråd med det, Pompeo engang havde erklæret som kunsten at »lyve, snyde og stjæle«, som de giver kurser i på CIA. Så måske har forskellige statsoverhoveder også deltaget i disse kurser.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det, vi gjorde med først vores øjeblikkelige reaktion på angrebet på radarvarslingsystemet allerede den 22.-23. maj, var at udsende en pressemeddelelse fra EIR/Schiller, og så fulgte vi op med IPC-mødet fredag den 31. maj, hvor flere af dem, der havde udtalt sig, tog ordet. Og vi fik den video ud, og jeg synes, at den tydeligt viser resultater allerede, for nu, ca. 9 dage efter angrebet, er forskellige mennesker kommet til orde, sandsynligvis oprørt og udløst af det, vi havde sendt ud.

Men det er ikke nok: Vi er nødt til at optrappe det, for jeg er tilbøjelig til at være enig med denne britiske journalist/analytiker John Helmer, som citerer en amerikansk militærobservatør, der siger: »«Og så tror jeg, at der kommer en atomar krig. De mennesker, der styrer tingene i Vesten, har besluttet sig for, at hvis de ikke kan styre, er der ikke noget at styre. Nu må vi vel finde ud af, om britisk og ukrainsk galskab vil sejre over amerikansk fejhed.»

Så jeg tror, at det er en meget korrekt vurdering, og der er forskellige rapporter om, at Biden bliver presset, enten af sin egen tilbøjelighed eller af folk omkring ham. Under alle omstændigheder er der en interessant artikel i Politico allerede den 31. maj, hvor der står: »Biden traf beslutningen efter at være blevet presset af hjælpere, demokrater og udenlandske ledere til – langsomt, gradvist – at overskride alle de røde linjer, han havde trukket for USA's engagement. Og da Biden og hans team så krisen udfolde sig i Kharkiv, blev præsidenten overbevist om at ændre kurs endnu en gang.

»'Der er en reel fornemmelse af, at ukrainerne er i problemer. Der er en fornemmelse af, at der skal gøres noget for at svække den russiske fremrykning. Ideen er at bremse den russiske fremrykning længe nok til, at ukrainerne kan komme sig og købe dem noget tid,« sagde en amerikansk embedsmand med kendskab til situationen på slagmarken...

»Ved hvert eneste træk advarede Washington om, at de bare hjalp Ukraine med at beskytte sig selv og ikke startede en skyggekrig mod en fjende.»

Nu er der tydeligvis forskellige rapporter fra Scott Ritter, men også flere andre eksperter, der forudsiger, at ukrainerne på ingen måde kan komme sig, simpelthen fordi landet er halvt ødelagt; en tredjedel af befolkningen er tilbage; de har ikke soldater til at genopbygge frontlinjerne, så det er en absolut barbarisk idé at fortsætte denne krig, for hvis du ikke har en chance for at vinde, og du bliver ved med at kæmpe, er det

bare kanonføde til andre formål.

Så Fiona Hill, som vi har kendt i lang tid, er Rusland-ekspert og arbejdede i Trump-administrationen på det tidspunkt. Politicos artikel citerer hende for at sige: »Alle slør bliver trukket af og afslører, hvor vi har været i en meget lang periode. Krigen har fundet dem.«

Grundlæggende er Tysklands beslutning om også at ændre linje, efter at Scholz havde skabt hele sit image i den europæiske valgkamp som »fredskansler« – I ved, han har plakater ude, som beskriver ham som fredsmægler. Og nu er beslutningen siden sidste fredag klar: Ukraine kan bruge tyske våben mod mål i Rusland; dette er tænkeligt selv for Patriot-forsvarssystemerne, de er forsvarssystemer ifølge general Freudig, der talte på det tyske tv-program » Rapport fra Berlin« i går. Dette er en grundlæggende kursændring, og endnu en gang kapitulerer Tyskland over for presset fra USA, så de kan bruge Panzerhaubitze 2000-haubitserne og Mars-II-raketkasteren og Patriot, som alle har, især med forstærkningen af det amerikanske ATACMS-system, en rækkevidde på 300 km. Også den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen erklærede, at ukrainerne fra nu af kan bruge de F-16, som Danmark leverer, til at nå ind i Rusland, hvilket blev imødegået af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, som sagde: »Vi kan kun betragte beslutningen om at levere disse systemer til Kiev-regimet som et bevidst signal fra NATO vedrørende atomvåben.« Så angiveligt skal disse våben kun bruges til forsvar i Kharkiv-regionen i det nordøstlige Ukraine, men det kræver stor tillid til ukrainerne, at de vil holde dette løfte.

Nu er der som sagt mange, der reagerer på det. Jeg tror, at det vigtigste er et podcast-interview med Michael von der Schulenburg, tidligere FN-embedsmand, som gav et 47 minutter langt interview til den schweiziske kanal Weltwoche i går, hvor han er helt følelsesladet og lidenskabelig og siger om angrebet på radarsystemet for tidlig varsling: Dette er

vanvittigt, dette bringer os absolut til det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage; og især fuldstændig forarget over, at vi i Tyskland ikke skulle have lært lektien fra to verdenskrige. For dem af jer, der taler tysk, kan jeg kun råde jer til at se dette. Han siger ikke noget andet end det, vi diskuterede på IPC-mødet, men det kommer fra et meget oprørt, dybtfølt synspunkt fra en person, der kender den tyske historie. Og jeg ved også med sikkerhed, at vores materiale var kendt af Weltwoche, så jeg synes, det er et meget interessant resultat af vores mobilisering.

Også Sahran Wagenknecht kom ud og advarede om, at det er fuldstændig skræmmende, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig; at det er noget, som absolut skal overvindes og stoppes.

Det skandaløse er, at den tyske regeringstalsmand Steffen Hebestreit blev spurgt af journalist Warweg [ph], som er akkrediteret til Bundes-Pressekonferenz, hvad der fik Scholz til at ændre kurs, hvis han pludselig ikke længere tror på, at hvis Ukraine angriber russisk territorium med tyske våben, selv om han selv i mange måneder havde advaret om, at dette er faren for krig for vores land? Og så sagde han, utroligt nok, at han ikke havde taget det op med kansleren, og at han derfor ikke kunne kommentere det, og at Scholz under alle omstændigheder var oprørt over det russiske angreb på det civile ukrainske byggemarked.

Det her er utroligt: Enten lyver Hebestreit, for det er højst usandsynligt, at en så vigtig sag ikke bliver taget op med Scholz, men hvis han faktisk ikke gjorde det, så er han inkompetent, og hele regeringen er ikke på forkant med tingene. Og for det andet at have den frækhed at sige, at et angreb på en butik er mere foruroligende end et angreb på Ruslands tidlige varslingsystem, viser bare, at de enten er fuldstændig inkompetente, eller at de er så arrogant vant til bare at sige noget til journalisterne, at de er ligeglade med, om der kan stilles spørgsmålstejn ved det eller ej.

Men senator James David Vance (R-OH) skrev i går på sin X-konto, at præsident Joe Biden går i søvne ind i Tredje Verdenskrig, og det er ekstremt farligt, og det skal stoppe.

Der dukker nu flere rapporter op, foreløbige, men de dukker op, om Palantir og Alex Karp. Sent søndag aften var der et program om dette, hvor der blev sagt, at de har metadata, som de giver til militæret, så de også kan målrette drab, men at Alexander Karp – som er marxist i modsætning til medstifteren Peter Thiel, som er Trump-tilhænger – at han spiller kostbar, at han er genert og ikke taler med journalisterne, men dukker op i Davos og her og der; og i dag er der endnu en artikel i en blog om, at Karp arbejder sammen med Michael Hayden, tidligere CIA- og NSA-embedsmand. Det er ikke noget, vi ikke ved, men det er interessant, at det dukker op, og det er selvfølgelig den private sektor; det er MICIMATT, og vi bør offentliggøre mere om det, vi var begyndt at undersøge på initiativ af Renée Sigerson.

Mens denne optrapning foregår, fortsætter kapitulationen og systemets kollaps bare, og det forbløffende spørgsmål om, hvorfor disse eliter ikke kan indse, at de er ved at rive alt det, der blev bygget op efter Anden Verdenskrig, fra hinanden, er virkelig svært at besvare, for der er ikke noget godt svar på dette spørgsmål.

Et andet skridt i dette er, at EU ifølge Kiel Institute of World Economy (IfW Kiel) har beregnet, at de anti-Kina-toldsatser, som EU vil gennemføre, vil have en umiddelbar omkostning på 4 milliarder euro ved at reducere antallet af importerede elbiler fra Kina med 25 %, og Kina vil helt sikkert gøre gengæld, og derfor bringer EU sit største handelsmarked i fare, naturligvis ved at kapitulere over for pres fra USA og muligvis Storbritannien.

Nu må jeg lige nævne det, for det viser, hvor absurde disse etableringer er: Ved afslutningen af Macrons tredages statsbesøg i Tyskland tog han til Munster, det berømte sted,

hvor den westfalske traktat blev forhandlet, og han fik den westfalske fredspris! Nu er han en af de største krigsforherligere på scenen, og det rapporteres nu, at beslutningen om at give ham denne meget prestigefyldte fredspris blev truffet for 18 måneder siden, da Macron faktisk havde foreslået en mægling mellem Moskva og Kiev. Men det er klart, at de 18 måneder, der er gået siden da, har været lang tid nok til, at folk har kunnet følge med i hans ændrede politik.

Det gode er, at der nu begynder at dukke demonstrationer op mod krigsfare, og jeg synes, vi skal sprede nyheden om det så meget, vi kan, for det er et eksempel, som virkelig bør følges overalt. I Budapest var der i weekenden hundredtusindvis af demonstranter. Premierminister Viktor Orbán talte til dem, og han sagde, at aldrig før har så mange mennesker samlet sig for fred. Vi er den største fredsbevarende styrke i Europa. Europa skal forhindres i at kaste sig ud i krig, i sin egen ødelæggelse. I to verdenskrige mistede ungarene 1,5 millioner menneskeliv, og jeg siger det langsomt, så Bruxelles kan forstå det: Vi vil ikke gå i krig!

Dette er meget vigtigt. Og det skal bemærkes, at det ikke kun er Ungarn, men også Bulgariens præsident Rumen Radav udtalte sig tilsvarende. Naturligvis også Vucic fra Serbien, hvis parti netop har vundet stor fremgang ved et lokalvalg. Naturligvis Fico og den slovakiske regering. Så det er vigtigt, at der er fire europæiske stats- og regeringschefer, som går imod krigspolitikken, og derfor bør deres eksempel gentages. I lørdags var der også hundredvis af demonstranter i Berlin, som krævede et stop for den militære støtte til Kiev og den farlige anti-russiske retorik. De havde bannere med teksten »Stop krigen og den hadefulde tale mod Rusland. Stop russofobien i politik og medier. NATO er aggressoren, ikke Rusland.« Det er meget godt.

Vi bør også bemærke, at Jeffrey Sachs, John Mearsheimer og forskellige podcastere gik imod dette; også Jeffrey Sachs

sagde, at det var USA og NATO, der provokerede Rusland, at det ikke var en »uprovokeret« krig, og det er naturligvis vigtigt, fordi de ikke følger den foreskrevne fortælling.

I den større kamp for et nyt økonomisk system er det efter rædselsforestillingen i Argentina og angrebene på Egypten af strategisk betydning, at det sydafrikanske ANC mistede sit absolutte flertal i parlamentet; de kom ind med 40,2 % fra 57,5 %, hvilket er et tab på næsten 17 %. Liberal Democratic Alliance fik 21,7 %; Zuma, som havde oprettet sit eget parti [MK, uMkhonto weSizwe, zulu for »Nationens spyd«] for seks måneder siden, fik 14,58 %, og Economic Freedom Fighters 9,5 %. Nu er forhandlingerne om regeringsdannelse naturligvis vanskelige, og det er en meget ustabil situation, som vi skal huske på. Den økonomiske krise i Sydafrika, hvor en tredjedel af alle mennesker er arbejdsløse, og hvor der næsten dagligt er strømafbrydelser, er naturligvis en væsentlig årsag til dette.

Den schweiziske »fredskonference« i nærheden af Luzern fungerer ikke: Saudi-Arabien vil ikke deltage i konferencen, fordi Rusland ikke er involveret, hvilket de ifølge diplomatiske kilder i Riyadh angav som årsag. Så den schweiziske konference bliver helt sikkert en farce.

Nu er situationen i USA også af strategisk betydning, fordi det faktum, at der ikke er nogen anstændige præsidentkandidater, er det, der stikker ud. Trumps retssag var en parodi. Uanset hvad Trump siger, er det tydeligt, at de 34 anklagepunkter var skræddersyet til Trump, og det juridiske pres var en medvirkende årsag til, at han blev så fikseret på sit forsvar og hele det latterlige spørgsmål om at få folk til at tænke på pornografiske billeder, at han nu tydeligvis er omgivet af neokonservative, som spinder omkring ham, hvilket ikke er så godt. Og selv om Tulsi Gabbard sagde, at hun gerne vil være hans vicepræsidentkandidat, og at hun ville være stolt, hvis hun blev spurgt, så tror jeg ikke, at hun i den nuværende situation ville gøre den store forskel på grund af

hendes holdning til Mellemøsten og lignende ting.

Så det gør Dianes og Joses kampagner endnu vigtigere, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg allerede har sagt: At jeg tror, at de næste seks måneder efter al sandsynlighed vil være afgørende for krigen. Valget til Europa-Parlamentet vil sandsynligvis føre til et stort skift til højre, hvor oppositionspartier til Macron bliver stærkere i Frankrig. AfD er lige nu mål for en stor skandaliserende kampagne, men om det virker, må tiden vise. Inden da er der den 5.-8. juni det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg, som igen vil vise, at Rusland ikke befinder sig i den yderste isolation, tværtimod.

Og den 9.-11. juli er der NATO-topmøde, som på grund af krigsudviklingen i Ukraine helt sikkert vil skabe et stort imageproblem for NATO, som de måske vil dække over ved optrapning. Samtidig er der SCO-topmøde den 3.-4. juli, som er meget vigtigt med hensyn til Iran, krisen i Mellemøsten og relaterede emner. Så kommer der feedback og konsekvenser af bestræbelserne på at instrumentalisere og gøre dollaren og euroen til våben i forhold til russiske aktiver og mulige modreaktioner på det. Den 22.-24. oktober er der topmøde i BRIKS i Kazan, Rusland, og endelig den 5. november er der parlamentsvalg i USA.

Så i denne periode kan vi forvente store, dramatiske ændringer, jordskælv, tektoniske forskydninger, og det illustrerer alt sammen behovet for at tilføre vores løsninger: Det betyder, at vi er nødt til at sætte skub i antikrigsmobiliseringen med IPC, vi er nødt til at udvide det, vi gjorde sidste fredag: Vi skal firedoble og tidoble fremmødet og virkelig forsøge at få folk til at forstå situationens alvor. Så skal vi blive ved med at skubbe på Oase-planen i lyset af det horrorshow, der fortsætter i Rafah og i Gaza generelt, hvor den formodede israelske fredsplan ikke fører til noget. Og så er vi nødt til at foretage et komplet paradigmeskifte og få folk til at forstå, at kun hvis

vi overvinder denne geopolitiske besættelse af Wolfowitz-doktrinen, vil det føre til tredje verdenskrig, og derfor er vi nødt til at finde en måde at vende tilbage til de fem principper for fredeligt samarbejde og FN-pagten, men for alvor og ikke bare som tomme ord.

Så det er planen for os, og jeg tror, at vi virkelig må mobilisere alle vores kræfter for at få menneskeheden til at komme væk fra randen af tredje verdenskrig, hvor vi er lige nu, og nå frem til en ny æra, hvor vi kan leve sammen som én menneskehed.

Afsluttende bemærkninger

Jeg kan kun støtte det, Gretchen lige har sagt, for jeg synes, at hvis man ser på talerne af Fico, for eksempel, så er de meget, meget bedre end de fleste taler af næsten enhver anden europæisk leder, og vi dækkede det ikke, fordi Slovakiet er et lille land, det var ikke i overskrifterne, men når man ser tilbage på det, opdager man, at der faktisk er en menneskelig kvalitet, hvor nogle af disse mennesker er hengivne til deres folks fælles bedste på måder, som er blevet fuldstændig opgivet af flertallet af de vestlige landes ledere. Men jeg synes, vi skal se på det igen.

Jeg mener, at oligarkiet forsøger at inddæmme den højreorienterede opposition. Det samme skete i Frankrig, hvilket blev rapporteret af Jacques, som sagde, at disse såkaldte suverænister – jeg har altid været lidt misundelig, for i Tyskland er ordet »suverænist« ikke engang kendt som et ord! [griner] Det er, fordi vi ikke har nogen suverænitet! Men suverænisterne i Frankrig er åbenbart ikke de klogeste hoveder på planeten, og derfor har de en meget snæver opfattelse af, hvad suverænist overhovedet betyder.

Det er den verden, vi har med at gøre. Jeg tror, at lige nu er der krigsfare, og jeg kan kun sige, at hvis man tænker det igennem, så er der nogle, der er fast besluttet på at sige

»Putin bluffer«, og »vi kan hæve tærsklen trin for trin for trin«. Jeg kender ikke nogen, der ved, hvornår russerne virkelig siger »nok er nok«! Jeg ville ikke blive overrasket, hvis de ikke meget snart kommer med et større asymmetrisk svar – og så er spørgsmålet, hvad der så sker? Så jeg tror, vi sidder på en krudttønde, som jeg virkelig mener bør være den altoverskyggende bekymring og motivere os til at optrappe.

Det bringer mig til det sidste punkt: Jeg tror, det var i indledningen til briefinggen i dag, igen, det absolutte behov for at få flere mennesker til at læse Daily Alert. For hvad ville vores medlemmer gøre, hvis de ikke havde briefinggen? Du ville være som en syv dage gammel kanin, du ville se sød ud, men du kunne ikke se endnu. Jeg tror, at kaniner først åbner øjnene, når de er omkring en uge gamle, så vi er lige før den periode: Hvis du ikke åbner øjnene, ser du ikke, hvad der sker omkring dig.

Så jeg synes virkelig, vi skal gøre en stor indsats for at få Daily Alert ud til så mange mennesker som muligt. Jeg er meget glad for at kunne meddele, at vi nu har en tysk hjemmeside for Daily Alert. Den blev præsenteret for de tyske arrangører i dag efter det europæiske møde. Det ser fantastisk ud. Det er meget pænt, og vi vil nu have en nobel konkurrence om, hvem der kan sælge flest abonnemeter, så vi vil forhåbentlig snart rapportere om gennembrud af alle slags i denne henseende. Og jeg vil gerne opfordre jer til at gøre det samme. Så jeg synes, vi har diskuteret de opgaver, der ligger foran os, meget klart. Det var det hele.